

set; hvilke Virkninger det har: Vi kunde saa undgaa de mulig skadelige Følger; som det ikke kan nægtes; at dette kan bringe.

Naar jeg har kaldt dette for en ny Beskatning; maa jeg sige, at ny er den jo for saa vidt ikke, idet man har Kommunalbeskatning i samme Retning, men det er dog noget andet end det, her foreslaas. For de rene Teatervirksomheder er det jo i hvert Fald en høj Skat; der lægges paa; og denne Skat lægges paa Bruttoindkomsten paa en Maade, som ikke er meget tiltalende for mig. Man har sagt nede i det andet Ting — og den højtærede Minister siger det ogsaa —, at dette ikke er en Næringsskat, det er en Forbrugsskat. Ja, det er dog vist tvivlsomt, om det er en Forbrugsskat, om den saadan uden videre i alle Tilfælde kan overvælttes paa Forbrugerne af Billetter. Det ene Teater konkurrerer med det andet, og det er ikke sikkert, at alle Teatrene kunne overvælte Skatten. Hvis de overvælte den paa Forbrugerne, er det ganske usikkert, om det ikke i høj Grad vil gaa ud over dem selv.

Der blev før sagt — jeg tror, det var af den sidste ærede Taler (Johansen) —, at det var en god Skat; for saa vidt som man kunde undgaa at betale den; naar man ikke gik i Teatre eller paa Varieté. Ja, ganske det samme er Tilfældet med Brændevinskatten f. Eks. Det er ogsaa en ganske god Skat; idet man jo kan lade være at drikke Brændevin. For saa vidt kan man jo altid kalde saadanne Skatter gode. Det har nu ikke været Venstres Princip, at de vare saa særlig gode. Men om man kalder Skatten for en Forbrugsskat eller en Næringsskat, har i og for sig ikke stor Betydning for den, der skal betale Skatten. Kommer man i Virkeligheden til at betale den af et Underskud; er det ligegyldigt; om man kalder det en Forbrugsskat eller en Næringsskat. Nu har man imidlertid hævdet fra Folketingsflertallets Side, at man kunde godt lægge en saadan Skat paa, for ved den Undersøgelse, Folketingsflertallet havde iværksat, var man kommen til det Resultat; at det egentlig kom an paa Ledelsen af disse Teatre. Hvis det var en dygtig Ledelse, kunde den magelig betale Skatten; Teatervirksomhed var en saa lukrativ Forretning; der kom saa store Midler ind, at det egentlig kun kom an paa disse Midlers Forvaltning; om der blev et betydeligt Overskud eller et Underskud. Jeg tror nu ikke, at den Betragtning er ganske rigtig. Jeg tror, at vi alle sammen have været i Teatret f. Eks. til en Première, hvor vi have sagt til os selv efter at have set et Stykke. Men det er dog mærkeligt, at den Direktør har antaget saa-

dant noget Juks! Det er hændet mig ikke faa Gange, at jeg efter en saadan Forestilling har sagt til mig selv: Hvor kan det dog falde ham ind at opføre saadant noget, det er jo klart, at det maa blive en Fiasko. Jeg har saa talt med Teaterdirektører, og alle sammen paastaa de, at det er ganske umuligt for dem at se, om et Stykke vil gøre sig eller ikke. Det kan man først se, naar der kommer Publikum til. Det er ganske umuligt paa Forhaand at bedømme, om et Stykke bliver en Succes eller en Fiasko. Dette er vistnok rigtigt, men hvis det er rigtigt, er det ikke absolut Lederens Mangel paa forretningsmæssig Dygtighed, der afgør, om et Teater betaler sig eller ikke. Det er i mange Tilfælde et rent Held. Man har set Stykker, som Teaterdirektørerne have troet vilde give stor Indtægt, som ikke gjorde det; men maatte tages af Repertoiret snart efter, og man har set andre Stykker; som man ikke skulde tro det om, der i Virkeligheden ere gaaede godt. Jeg tror ikke, at man i al Almindelighed kan sige, som Folketingsflertallet har sagt, at det er Forvaltningen af Midlerne, der gør Udslaget.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelt-heder i Lovforslaget, men kun henpege paa, hvad jeg har sagt, at denne Beskatning med 15 pCt. af Bruttoindtægten er mig lidet tiltalende. Det Forslag, som er kommet frem i Folketinget om en Stempelafgift paa Billetterne til de rene Teatre; er for mig mere tiltalende. Da jeg først saa dette Forslag; troede jeg, at man kunde komme den Vej ud, at man beskattede forskelligt de rene Teatre og dem; jeg vil kalde Serveringsteatrene; at det egentlig var det Skel, man burde have sat; og at disse Serveringsteatre meget let kunde bære Teaterskatten; fordi de kunde lægge den over paa de Mad- og Drikkevarer, der serveres. Det kan dog maaske vanskeligt lade sig gøre. Jeg har i alt Fald set Udtalelser — jeg ved ikke, om det er i Folketinget eller andetsteds — om; at der er enkelte af de store Serveringsteatre; hvor Teater og Restaurant ere to ganske forskellige Ting; og hvor Teatret vel endog er lejet af Restauratøren. Ellers synes jeg, at det var en Vej, ad hvilken man kunde komme ud. Det Medlem af Folketinget (Johan Knudsen), der stillede Ændringsforslag i Retning af en Stempel-skat; gjorde en Sondring mellem de Foretagender, som have ministeriel Bevilling, og dem, som ikke have det; og det er muligt, at det er den rette Vej. I alt Fald forekommer det mig; at den Stempel-skat, han har foreslaaet, er langt mere tiltalende; og